

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Actorvm Ecclesiae Mediolanensis, Pars Tertia - In Qva, Liber Memorialis Ad
populum Ciuitatis, & Dioecesis Mediolanensis, A Beato Carolo Borromaeo
Titvli Sanctae Praxedis compositus continetur

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Peccata omnia vt vitarit. cap. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10502

ad memoriam diuinæ animaduersionis conseruandam; vt ea populus vitaret in posterum, quorum causa pgnas eiusmodi dedisset. Omitto litteras tum ad publicam ecclesiæ commotionem; tum de grauissimis alio cui rebus ab eo sapius conscriptas. de concionibus quæ scripserit, alio loco dicemus. Bibliothecam insignem habuit, quam collegio reliquit canonicorum suorum. ac decreto prouinciali constituit, in omnibus prouinciæ ciuitatibus ab eiusdem generis collegijs bibliothecas communes esse comparandas: quas singulas canonicus diligendus conseruari curaret, ac augeri. Viros eruditos amauit, & in honore habuit semper; tum re, opera, commendatione, ad vitæ sustentationem, ad studiorum adiumentum, ad honoris amplificationem inuit liberaliter. tales apud se habere studuit; multosque habuit, Romæ præsertim; cum Italiæ pene florem in eo genere sibi, & Accademiæ suæ adiunxerat. Multa vero componi, & ad communem salutem edi curauit. De arte rhetorica librum eius hortatu scripsit Augustinus Episcopus Veronenis ad ecclesiasticam rationem accommodatè: de Episcopo item: & in sacrosanctæ Euangelia homilias ad Ambrosianæ ecclesiæ vsum, minime adhuc editas. librum alium Silnius Antonianus de christiana liberorum educatione. alios ab eo postulatos, scio, qui fortassis edentur.

Peccata omnia vt vitaret.
CAP. XII.

Labes animæ, vel minimas exquirit vitabat. ne quid offenderet; etiã modici temporis otiosam amicorũ consuetudinem, & superuacuos sermones omnes studiosissime fugiebat: vel si vna esse, ac alloqui ob viorum dignitatem necesse esset; attentissime ad vsum, & ad pias utilitates omnia conuertebat. ipsum temporis otiose tractati peccatum ita cauebat; vt etiã dum tonsorem adhiberet; vel salutari cogitatione; vel le-

gendo, legentemve audiendo vitæ detineretur. quam diligenter autem maiora peccata; & omnes offensiones deuittarit; tum ex hoc facile conijci poterit, vel me tacente; tum eius ceteri mores descripti clare demonstrant. omnino mos eius fuit, curaque perpetua; vt omne peccatum, eiusque periculum, ac speciem quam longissimo interuallo declinaret, quod autem vitare non posset, qualecumque erat, quotidie solebat subiectissime, magnaque diligentia sacerdoti confiteri. Si quid incideret, in facultate sibi impetranda, in venijs obtinendis, ampliora semper poscebat, vt sibi tutius consulere. Si quid illi remitteretur, vt eius animæ periculo esset; vel recusabat, si posset; vel miram adhibebat cautionem. quod agendum erat, in quo recte ne fieret, dubitatio oriretur; Mediolani, Romæ, eorum, qui doctissimi ac peritissimi haberentur, consilium semper exquirebat. In vitijs superandis, virtutibusque comparandis fixa illi erat ea cura, quæ omnibus perfectum vitæ statum cupientibus proposita esse debet; vt ex Apostolico præcepto, ijs quæ fecisset, adeptusve esset, minime contentus, ad maiora semper intenderet animum. quod eius quotidiana fere incrementa superius suis locis notata demonstrant. omnino iudicabat, animarum Pastorem satis officio suo in alijs iuuandis facere non posse; nisi se ipse salutariter exercens, progressiones suas semper vrgeret.

Summa diligentia vsus est, vt rite, recte, ac religiose sacra omnia obiret: id quod etiam ante cogitando, meditando, sese assuefaciendo, conseruari studebat. si quis ministrorum erraret; grauitè corriperebat. distribuenti sanctissimam Eucharistiã Brixie, nescio cuius fortuito successu, vas pene exeidit; particulæ certe multæ in pannum delapsæ. ea re tantope

vt se gesserit in sacris obeundis.
Cap. XIII.